

Dedščine in takse.

Dasi se od dedščin v prvem kolenu krvnega sorodstva od oseb, umrlih po veljavnosti zakona o taksah, ne plačuje v vsej kraljevini nobena taksa, če ne presega njih vrednost pol milijona dinarjev, vendar zahtevajo nekateri davčni uradi v takih primerih še vedno to ali ono takso. Tako zahtevajo zlasti povprečnino, takso za razglasitev oporoke, takso za prenos nepremičnin in druge. To pa kljub členu 6. točki 5., odst. 2. taks. zakona, kjer je jasno in določno ugotovljeno, da v navedenih primerih ni plačati nobene takse. Če torej ni plačati nobene takse, je ni plačati ne le za dedščine, temveč tudi ne kolkov za zapisnike, povprečnine, kolka za oporoko, takse za razglasitev oporoke in tudi ne takse za prenos nepremičnin. Take zapuščine so vsake pristojbine proste.

—....—

Notar Juro Detiček. †

Dne 16. aprila 1925 v Celju umrli notar Juro Detiček je bil rojen dne 5. aprila 1847 v Koblah pri Ločah. Gimnazijo je dovršil v Celju ter je po maturi vstopil v mariborsko semenišče, iz katerega pa je kmalu izstopil in prevzel mesto domačega učitelja pri rodbini Kosler v Ljubljani. Pozneje je učiteljeval še pri raznih uglednih štajerskih rodbinah. Ko je dovršil juridične študije, je vstopil kot notarski kandidat v pisarno notarja Högelspergerja v Gradcu, dne 18. januarja 1879 pa je bil imenovan za notarja v Gornjem gradu, od koder je bil po devetih letih za časa najhujših narodnih bojov imenovan za notarja v Celju, kjer je ostal do svoje smrti. Njegova premešitev v Celje je takrat povzročila med Nemci veliko nevoljo tako, da je zadeva prišla celo pred parlament. Nakane Nemcev pa so ostale brezuspešne vsled odločnega nastopa tedanjega, Slovencem naklonjenega pravosodnega ministra Pražaka.

Notar Juro Detiček je bil kot notar in kot človek odličnih lastnosti. Največ svojih moči je posvetil izvrševanju svojega poklica in je bil kot vesten in dober notar splošno priljubljen. Bil pa je tudi drugod vsestransko delaven, dasi se v ospredje

ni silil, ker je bil tih in skromen delavec. Že v Gornjem gradu je deloval tudi kot član okrajnega sveta in posojilnice, v Celju pa je bil od ustanovitve pa tja do svoje smrti član ravnateljstva južnoštajerske hranilnice ter ves čas, odkar je bil v Celju, tudi član upravnega sveta posojilnice v Celju. Pokojni je bil odločno naroden, podpiral je izdatno vsa narodna društva, udeleževal se vseh narodnih prireditev ter povsod neustrašeno pokazal svoje narodno prepričanje. Ker je bil zatega in kremenitega značaja, je užival vsesplošno zaupanje in spoštovanje. Njegovo ime bo ostalo vsem v častnem in trajnem spominu.

Zanimiva odločba.

Vrhovno sodišče na Dunaju je izdalo v zemljiškoknjižnih stvareh tudi za nas zelo važno odločbo, ki jo razglša zadnja »Notariats-Zeitung« od 15. aprila 1925. Vrhovno sodišče na Dunaju je namreč ugotovilo, da je vknjižba zastavne pravice v zaznamovanem vrstnem redu dopustna tudi po izvršeni zaznambi domika v izvršilnem postopanju, ker določbe §§ 183 i. r. in 72 z. z. nimata nobene omejitve § 55 z. z. — To pa iz nastopnih razlogov: § 56/2 z. z. določa, da je vpis v zaznamovanem vrstnem redu dovoliti tudi tedaj, če je zemljišče po zaprosilu za zaznambo vrstnega reda in pred vložitvijo predloga na vknjižbo zastavne pravice prešlo v druge roke.

Ni zakonite podlage zato, da je s tem mišljen samo pogodbeni prenos in ne tudi prenos potom izvršbe. § 72 z. z., ki se sklicuje na § 183 i. r., ne pozna nobene izjeme glede v § 56 z. z. določenih posledic zaznambe vrstnega reda, ker je razumeti pod »nadaljnimi vpisi« le vpise s poznejšim vrstnim redom, ne pa onih vpisov, ki se nanašajo samo na vzvratno veljavo prejšnjega vpisa, za katerega se je že določil vrstni red. Nasprotno mnenje bi imelo za posledico, da bi upnik, ki da posojilo v zaupanju na zemljiško knjigo proti izročitvi sklepa o zaznambi vrstnega reda, ne bil deležen v interesu hipotekarnega prometa zahtevane varnosti ter bi bil vsled nepredvidnega postopanja druge osebe lahko znatno oškodovan. Ne-